

Prava ograda je u nama

Zapita li se itko ikad zašto postoje ograde? Te zastrašujuće opake žice ponekad su stvarne, a ponekad samo izgrađene duboko u nama, što ih zapravo čini još stvarnijima, još težima za prijeći.

Ljudi su počeli graditi sve vrste ograda u davna vremena kad još žice nije ni bilo. Ograde mogu biti i osjećaji. Kad nešto mrzimo, mržnja nas ograđuje od toga. Odguruje svijet od nas više od bilo kakve žice, bilo kakvog betona. U svijetu su davno postavljene ograde između katolika i pravoslavaca, crnaca i bijelaca. Te ograde sada je teško srušiti jer ih u srcima nose mnogi ljudi. Možda ih i želje srušiti, ali ne pokušavaju.

Postoje i one druge ograde, one bodljikave žice što oduzimaju život jer ljudi smatraju da je neka država samo njihova, nije ih briga što neki nemaju krov nad glavom, nemaju topli krčevet da se u njega uvuku navječer, kad je hladno.

Ipak, najopasnije je kad se ljudi ograde od ljubavi. Gotovo nesvjesno, svojim mislima i postupcima sagrade veliku i čvrstu ogradu satkanu od mržnje, ljutnje, bijesa i zavisti. Ta ograda nam pritišće srce i ne da nam da uživamo u životu. Ta ograda nas ubija iznutra. Pretvara nas u nešto što nismo. Jer ljudi bez ljubavi nisu ljudi, kao što duga bez boja nije duga.

Najteže i gotovo nesrušive ograde su one koje sagradimo mi sami, bez žice, ali koristeći se s puno tuge, straha i mržnje. Za mir i ljubav u svijetu važno je srušiti te ograde i živjeti otvoreni prema svijetu, ljudima i, najvažnije, prema samima sebi.

Tena Radoš 8. a